

Vprašanja in odgovori

SPLOŠNO

V: V 190. členu ZVO-1 piše, da se morajo predpisi občin, sprejeti na podlagi ZVO, uskladiti v zadevah varstva okolja z določbami ZVO-1 najkasneje do 31.12.2004. Kaj to bolj natančno pomeni - ali se zahteva nanaša tudi na podzakonske akte ZVO-1, ki polno uveljavljajo ZVO-1? Kako razumeti navedeni datum, če se določeni podzakonski predpisi izdajajo na novo, npr. uredba o hrupu, ki je stopila v veljavnost 01.01.2006 - ali je za upravno enoto obvezujoč občinski akt, ki s to uredbo od 01.01.2006 ni več usklajen?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič>:

190. člen ZVO-1 velja le za občinske predpise, ki so bili sprejeti na podlagi ZVO (torej pred ZVO-1) in so z ZVO-1 v nasprotju. V kolikor bi občinski predpisi bili v nasprotju s kasneje sprejeto uredbo Vlade RS, bi morala ta uredba določiti sistem in način prilagoditve občinskih predpisov. Če tega ne določi, potem občinski predpisi od dneva uveljavitve uredbe vlade ne morejo veljati po načelu kasnejši predpis razveljavlja prejšnjega (lex posteriori derogat legi priori).

V: Kako je z vlogami za okoljevarstvena dovoljenja za področja, za katera še niso izdelana navodila oz. pripravljene obrazci za oddajo vloge (hrup, emisije snovi v zrak)? Koliko OVD je že bilo izdanih za hrup in zrak (za naprave, ki niso IPPC zavezanci)?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič>:

Tudi če za posamezna področja še niso izdelana navodila oziroma izdelani obrazci, to še ne pomeni, da se postopki ne bi smeli voditi, če so predpisani. Do konca septembra 2006 je Agencija RS za okolje ne-IPPC napravam izdala 4 okoljevarstvena dovoljenja na področju hrupa in 2 na področju zraka.

V: Kdo je načelno pravi naslov za vprašanja oz. pojasnila v primeru dvoma o tem, ali je soglasje / dovoljenje potrebno ali ne - MOP (Dunajska) ali ARSO (Vojkova) - npr. v primeru, ko predpisi tega ne definirajo dovolj natančno ali pa so nejasni? Na koga nasloviti vprašanje - na konkretno osebo ali na organ? Mora organ odgovoriti na vsako vprašanje in v kakšnem roku? Kaj v primeru, da ne odgovori?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič>:

Odgovor na vprašanje, ali je soglasje/dovoljenje potrebno ali ne, lahko podata tako MOP (če gre za vprašanje, ki se nanaša na tolmačenje zakonodaje), kakor tudi ARSO (če gre za konkretno vprašanje), vprašanje se naslovi na organ in ne na konkretno osebo. Organ mora po Uredbi o upravnem poslovanju odgovoriti na vsako vprašanje v 15 dneh. Ker pa je ta rok nerealen, se lahko zgodi, da se v tem roku ne more odgovoriti. Rok ni prekluziven. Zakonodajca ne predvideva posebnih pravno formalnih posledic za zakasnitev odgovora ali pa če se sploh ne odgovori.

V: Kaj v primeru, da ARSO ne reši vloge v predpisanem roku? Ali to pomeni, da je soglasje/dovoljenje pozitivno?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič>:

Odgovor na to vprašanje je odvisen od vrste upravnega akta. Le za naravovarstvene pogoje in naravovarstvena soglasja ter projektne pogoje na področju voda ter vodno soglasje, ki se izdajajo skladno z Zakonom o graditvi objektov, velja, da v kolikor ARSO ne reši vloge v predpisanem roku, se šteje, da je bilo vlogi ugodeno, za vse ostale pa, kot da je bilo zahtevi zavrnjeno. Pri tem pa opozarjamo, da začne rok teči šele s popolno vlogo, kar pomeni, če vloga formalno pravno ni popolna skladno z zakonom, rok za odločanje še ne prične teči.

V: Ali so posamezna okoljevarstvena dovoljenja po 82. členu ZVO-1 pogoj za gradbeno dovoljenje ali za pričetek gradnje? Ali se pogoji v okoljevarstvenem dovoljenju po 82. členu ZVO-1 ugotavljajo pri uporabnem dovoljenju?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič>:

Zakon o varstvu okolja glede okoljevarstvenega dovoljenja po 82. členu določa, da ga je treba pridobiti pred gradnjo oziroma so pogoj za začetek gradnje, kar pravno formalno res ne pomeni pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja. O tem, ali je treba okoljevarstveno dovoljenje pridobiti pred izdajo gradbenega dovoljenja oziroma ali so pogoj za izdajo gradbenega dovoljenja, odloča organ, ki izdaja gradbena dovoljenja. Izpolnjevanje pogojev iz tega dovoljenja se ugotavlja v postopku izdaje uporabnega dovoljenja.

V: Kakšna dovoljenja in dokumente mora pridobiti državljan, ki želi na svoji posesti urediti ribnik (za ljubiteljske ali v komercialne namene). Pogosto se dogaja, da ljudje želijo uveljavljati škodo, ki jo napravi vidra v ribniku; država pa jo plačuje le v primerih, ko ima lastnik ribnika vse potrebne dokumente.

O <mag. Adrijana Viler Kovačič>:

Najbolj priporočljivo je, če se državljan najprej obrne na občino, kjer si pridobi lokacijsko informacijo. V tej lokacijski informaciji se ugotovi, ali je gradnja predvidena v občinskem prostorskem aktu. Če ni, je treba najprej urediti to, šele nato se lahko začne s pridobivanjem dovoljenj. Katera so ta dovoljenja, pa je odvisno od velikosti posega (lahko je potrebno gradbeno dovoljenje ali pa zadošča lokacijska informacija), od namembnosti izkoriščanja ribnika (za komercialne namene je treba koncesijo, za ljubiteljske/nekomercialne pa zadošča vodno dovoljenje), vsekakor pa je potrebno vodno soglasje. Če je voda v ribniku naravna vrednota ali pa je na zavarovanem območju ohranjanja narave, je potrebno tudi naravovarstveno soglasje. Iz navedenega je torej razvidno, da natančnega odgovora na to vprašanje ni možno dati, pač pa je odvisno od vsakega primera posebej.

V: V skladu s Pravilnikom o presoji sprejemljivosti vplivov izvedbe planov in posegov v naravo na varovana območja (Ur.l. RS, št. 130/04, 53/06) je potrebno opraviti presojo sprejemljivosti za varovana območja. Kakšen je uradni naziv elaborata potrebnega za postopek presoje (v praksi vsak izdelovalec elaborat drugače imenuje, npr.: Presoja sprejemljivosti za varovana območja, Dodatek za varovana območja v skladu s Pravilnikom, Okoljsko poročilo za varovana območja, itd.)?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič>:

Postopek presoje sprejemljivosti se s skladno s Pravilnikom o presoji sprejemljivosti vplivov izvedbe planov in posegov v naravo na varovana območja (Uradni list RS, št. 130/04 in 53/06) izvaja tako za plan, kakor za posege v naravo, slednje v postopkih izdaje okoljevarstvenega soglasja, naravovarstvenega soglasja, dovoljenja za poseg v naravo ter dovoljenja po drugih predpisih, za katere ni treba pridobiti prej navedenih soglasij ali dovoljenj. Podlage za postopek presoje sprejemljivosti se, poleg različnih mnenj, razlikujejo glede na posamezno vrsto postopka, uradni nazivi teh podlag (med katerimi ni najti Elaborata za postopek presoje) so sledeči:

- za plan: osnutek plana, okoljsko poročilo in revizija okoljskega poročila,
- za okoljevarstveno soglasje: projekt (idejna zasnova), poročilo o vplivih na okolje in revizija tega poročila,
- za naravovarstveno soglasje: projekt (idejna zasnova),
- za dovoljenje za poseg v naravo: idejna zasnova (načrt izvedbe nameravanega posega),
- za dovoljenja po drugih predpisih: dokumentacija, predpisana po drugih predpisih.

V: Ali je potrebno za postavitve reflektorske razsvetljave na športnem igrišču (npr. na obstoječem nogometnem igrišču) pridobiti kakšno soglasje ali dovoljenje s področja varstva okolja? Ali vplive na okolje v zvezi z umetno osvetlitvijo sploh ureja kakšen predpis? Velja enako tudi za primer, da se objekt nahaja na varovanem območju narave (npr. na območju Natura)?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič>:

Vplivi na okolje v zvezi z umetno osvetlitvijo spadajo v normativno ureditev Zakona o varstvu okolja in Zakona o ohranjanju narave (ZON). Slednji v 104. členu določa, da se posegi v naravo, ki lahko ogrozijo biotsko raznovrstnost, naravno vrednoto ali zavarovano območje in za katere ni treba pridobiti dovoljenja po predpisih o urejanju prostora in po drugih predpisih, lahko opravijo na podlagi dovoljenja za poseg v naravo na podlagi tega zakona. Pristojnost izdaje tega dovoljenja

je na pristojni upravni enoti, razen če je za posamezne primere določena pristojnost ministrstva, pristojnega za ohranjanje narave. Seznam teh posegov je določil Pravilnik o presoji sprejemljivosti vplivov izvedbe planov in posegov v naravo na varovana območja (Uradni list RS, št. 130/04 in 53/06) v prilogi 10. Med te posege se uvršča tudi namestitev razsvetljave izven območij stanovanj, za družbene in proizvodne dejavnosti ter posebnih in mešanih območij. V kolikor pa se tak poseg izvaja na območju, kjer je treba skladno z ZON ter navedenim pravilnikom izvesti presojo sprejemljivosti (na primer v območju Natura), se tak postopek vodi po 104.a členu ZON ter 43. členu omenjenega pravilnika.

V: Stranske udeležence v postopku PGD naj bi določil upravni organ. Ali se glede na vplivno območje med gradnjo, ki je kratkotrajno in ne presega kritičnih vrednosti ter se zanj po predvidevanjih niti ne zahteva okoljevarstveno dovoljenje (za gradbišče) lastnike okoliških parcel (njive) lahko obravnava kot stranske udeležence oz. se zahteva od projektantov, da se vplivno območje v času gradnje prestavi na parcelne meje?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič>:

Vprašanje stranskih udeležencev v postopku PGD se nanaša na postopek izdaje gradbenega dovoljenja, ki ni vsebina tega seminarja in niti ne v pristojnosti ARSO, zato predlagamo, da se vprašanje zastavi na MOP, Direktorat za prostor.

V: Na lokacijski načrt je bilo dano pozitivno mnenje nosilcev urejanja prostora. Ali se lahko ta mnenja štejejo za soglasje v postopku pridobitve gradbenega dovoljenja?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič>:

Mnenja na lokacijski načrt se štejejo kot soglasja le v tistih primerih soglasij, ki zapadejo pod 50. in 206. člen ZGO-1 in če gre za isti organ odločanja. Iz pristojnosti ARSO so to le vodna soglasja, ne pa okoljevarstveno soglasje in niti ne naravovarstveno soglasje.

OKOLJEVARSTVENO SOGLASJE

V: Na koga naj se naslovi zahtevke za predhodno informacijo o obsegu in vsebini poročila o vplivih izvedbe nameravanega posega na okolje (52. člen ZVO-1-UPB1) - na MOP ali na ARSO?

O <Tanja Dolenc>:

Zahteva za predhodno informacijo se naslovi na ARSO, Vojkova 1b, Ljubljana - Sektor za presoje vplivov na okolje.

V: Kdo odloča, ali je potrebna presoja vplivov na okolje v primeru, da v Uredbi 78/2006 določen objekt ni eksplicitno naveden oz. da zaradi nejasnih (nenatančnih) opredelitev v Uredbi ni povsem jasno ali je za določen objekt presoja potrebna?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič>:

Za odločanje o tem, ali je presoja vplivov na okolje in posledično temu okoljevarstveno soglasje potrebno ali ne, je pristojen organ, ki je pristojen za izdajo okoljevarstvenega soglasja (ARSO), organ druge stopnje v pritožbenem postopku ali v okviru drugih izrednih pravnih sredstev (MOP), v primeru upravnega spora pa tudi lahko Upravno in Vrhovno sodišče.

V: Ali se lahko kot osnova za izdelavo poročila o vplivih na okolje (PVO) uporabi idejni projekt (po 194. členu ZVO-1 se do izdaje predpisa iz 3. odstavka 53. člena tega zakona šteje idejna zasnova kot edina podlaga za PVO)?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič>:

Idejni projekt se sicer lahko uporabi kot osnova za izdelavo poročila o vplivih na okolje. Skladno z določili ZVO-1 pa se za presojo vplivov na okolje in izdajo okoljevarstvenega soglasja ta ne more šteti kot osnova za odločanje, pač pa je to projekt (idejna zasnova), poročilo o vplivih na okolje in revizija tega poročila.

V: Glede na to, da vsebina revizije poročila o vplivih na okolje (PVO) še ni predpisana, na osnovi česa lahko ministrstvo ugotovi, da je izdelana revizija neustrezna, ker »ni bila izdelana v skladu s predpisanimi zahtevami« (55. in 56. člen ZVO-1-UPB1)? Ali zahtevek za dopolnitev PVO s strani ARSO obenem že pomeni, da sta tako PVO, kot tudi revizija, neustrezna (in da torej minister okoljskega izvedenca z odločbo lahko razreši, če »ministrstvo dvakrat ugotovi, da poročilo o vplivih na okolje ni bilo izdelano v skladu s predpisanimi zahtevami, okoljski izvedenec pa je zanj izdelal pisno oceno, da je kakovostno in ustrezno«)?

O <Tanja Dolenc>:

Postopek razrešitve okoljskega izvedenca zaradi ugotovitve, da revizija ni bila izdelana v skladu s predpisanimi normami, je neposredno res vezan na podzakonski akt, ki bo konkretnije določil obvezno vsebino revizijskega mnenja, ni pa nobene ovire, da ne bi bilo tega možno ugotavljati na podlagi in v okviru določila 2. odst. 55. člena ZVO-1-UPB1, ki določa, da je »revizija poročila o vplivih na okolje neodvisen strokovni nadzor nad kakovostjo in ustreznostjo poročila o vplivih na okolje«. Okoljski izvedenec mora v okviru te norme ugotavljati kakovost in ustreznost poročila o vplivih na okolje skladno z Navodilom o metodologiji za izdelavo poročil o vplivih na okolje; če tega ne izvede, se lahko šteje, da revizija ni bila izdelana v skladu s predpisanimi zahtevami, pri čemer pa vsaka zahteva za dopolnitev vloge ne more imeti takega značaja.

V: Kakšno rešitev predlagate v primeru, da se revident in izdelovalec okoljskega poročila ali poročila o vplivih na okolje ne moreta uskladiti glede revizijskih pripomb? V navadi je namreč, da v tem primeru izdelovalec poročila odgovori na pripombe revidenta in s tem pojasni svoje neomajno stališče, revident pa v izjavi o skladnosti napiše, da je poročilo izdelano skladno z revizijskimi pripombami oz. pojasnjeno z odgovori izdelovalca. Na podlagi tega se izdajatelj soglasja odloči o ustreznosti odgovora. Ali je to tolmačenje ustrezno? Če ni, kaj predlagate za naprej? Naj naročnik izbere novega revidenta in ponovno plača revizijo?

O <Tanja Dolenc>:

V postopku za izdajo okoljevarstvenega soglasja sta pomembna tako poročilo o vplivih na okolje kakor tudi revizijsko mnenje. Izjava revidenta, da je poročilo izdelano skladno z revizijskimi pripombami oziroma pojasnjeno z odgovori izdelovalca poročila o vplivih na okolje še ne pomeni, da uradna oseba slepo verjame taki izjavi, temveč v skladu z načelom ugotavljanja materialne resnice in dejanskega stanja preveri oba dokumenta. Dejstvo je, da v primeru, da se izdelovalec poročila in revident ne moreta uskladiti glede revizijskih pripomb, to bremeni predvsem revidenta, saj je odgovoren za strokovno kakovost in ustreznost poročila.

V: Kako ravnati v primerih, ko novo sprejete uredbe nimajo prehodnih določb, kot npr. Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju in je poročilo o vplivih na okolje (PVO) izdelano pred izidom takšne uredbe, ARSO pa vzame poročilo v roke po izidu uredbe in nato zahteva dopolnitev PVO, kar pomeni tudi dodatno finančno breme za investitorja?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič>:

Če posamezne uredbe nimajo prehodnih rokov, velja, da je merodajna zakonodaja veljavna v času odločanja, to je po zaključku ugotovitvenega postopka. Dopolnitev poročila o vplivih na okolje je torej treba vedno zahtevati kljub temu, da je bilo to poročilo izdelano pred izidom nove uredbe, katera vpliva na njegovo vsebino (če ta ne določa drugače), če ugotovitveni postopek pri izdaji okoljevarstvenega soglasja še ni bil zaključen.

V: V okviru postopka presoje celovitih vplivov na okolje se izvede presoja vplivov na varovana območja (Izdelava Okoljskega poročila in Elaborat o presoji na varovana območja). Poseg zatem zapade tudi pod Uredbo o vrstah posegov, za katere je obvezna presoja vplivov na okolje. Izdela se PVO. Ali je potrebno v sklopu izdelave PVO še enkrat izdelati Elaborat o presoji na varovana območja? Če je odgovor pozitiven me tudi zanima ali je v primeru, če izdelovalec elaborata ugotovi, da dodatnih vplivov na varovana območja ne bo, izdelava novega elaborata potrebna. Kdo je pristojen, da to ugotovi?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič>:

Podlaga za odločanje v postopku presoje vplivov na okolje in izdaje okoljevarstvenega soglasja je, neodvisno od postopka celovite presoje vplivov na okolje (CPVO), projekt (idejna zasnova), poročilo o vplivih na okolje in revizija tega poročila. CPVO se izdelava na variantne rešitve, presoja vplivov na okolje pa na izbrano rešitev. Poročilo mora biti izdelano skladno z Navodilom o metodologiji za izdelavo poročila o vplivih na okolje (Uradni list RS, št. 70/1996) ter Pravilnikom o presoji sprejemljivosti vplivov izvedbe planov in posegov v naravo na varovana območja (Uradni list RS, št. 130/04 in 53/06), ki posebnega dokumenta z nazivom Elaborat o presoji na varovana območja ne predvidevata, pač pa velja osnovno sporočilo, da je treba v poročilu obdelati vse elemente varstva okolja. Ali ima poročilo vse zahtevane sestavine, ugotavlja uradna oseba, ki vodi postopek izdaje okoljevarstvenega soglasja.

V: Kaj pomeni »letališče« v Uredbi o vrstah posegov, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje (»presoja je obvezna za gradnjo letališča z vzletno stezo osnovne dolžine 2.100 m ali več«)? Ali je potrebna presoja tudi v primeru gradnje poslovne stavbe na letališču?

O <Tanja Dolenc>:

Presoja vplivov na okolje iz naslova točke 7.1., 3. člena Uredbe o vrstah posegov v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje (UL RS, št. 78/2006), ki določa, da je presoja obvezna za gradnjo letališča z vzletno stezo osnovne dolžine 2.100 m ali več, za gradnjo poslovne stavbe na letališču ni potrebna, ker ne gre za dograditev letališke steze v obsegu, ki ga določa peti odstavek 3. člena iste uredbe.

Gradnja poslovne stavbe na letališču bi zapadla pod določila Uredbe, če bi šlo za poslovno stavbo, ki bi dosegla površino 30.000 m². V tem primeru bi bilo potrebno preveriti, ali poseg zapade pod 2. ali 5. J. točko 4. člena Uredbe.

V: Kako je v praksi možno izdelati poročilo o vplivih na okolje (PVO) in pridobiti okoljevarstveno soglasje na občinski lokacijski načrt (OLN), če OLN nima dovolj natančne vsebine za obdelavo segmentov (zrak, hrup, vode, tla, odpadki, EMS, ...) v PVO; idejna zasnova za OLN ni potrebna.

O <Tanja Dolenc>:

Podlaga za izdajo okoljevarstvenega soglasja na OLN je predlog OLN, poročilo o vplivih na okolje in revizija. Predlog OLN mora imeti tako natančne vsebine, da je mogoče izdelati poročilo o vplivih na okolje. V kolikor pa tega nima, je treba občino, ki sprejema OLN in je naročnik poročila o vplivih na okolje ter predlagatelj postopka za izdajo okoljevarstvenega soglasja, obvestiti, da se mora predlog OLN dopolniti z zahtevanimi vsebinami. Navsezadnje bi morala biti občina zainteresirana za izdelavo takega predloga OLN, da bi bil ta ustrezen in zadostna podlaga za izdajo okoljevarstvenega soglasja, saj se brez pravnomočnega okoljevarstvenega soglasja OLN ne sme sprejeti.

V: Ali je potrebno pri zamenjavi zemeljskega plina z bioplinom (moč motorja 526 kWe) kot goriva za pogon plinskega motorja pridobiti okoljevarstveno soglasje?

O <Tanja Dolenc>:

Na konkretna vprašanja takšne vrste, brez širšega poznavanja obstoječega stanja in nameravanega posega s konkretnimi podatki, ni možno dajati verodostojnih odgovorov. V primeru, da nosilec posega sam ne more ugotoviti, ali je treba pridobiti okoljevarstveno soglasje ali ne, bi svetovali, da konzultira kakšnega okoljskega izvedenca.

OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE - IPPC NAPRAVE

V: Ali je za čistilno napravo, ki je del IPPC naprave, treba pridobiti separatno OVD po postopku iz 68. ali iz 82. člena ZVO-1-UPB1? Primer je rekonstrukcija in dograditev čistilne naprave za gnojevko, za katero ni potrebna presoja vplivov na okolje, je pa v okviru farne prašičev, ki je IPPC zavezanec.

O <Vanja Strle>:

Okoljevarstveno dovoljenje za čistilno napravo, ki je del farme prašičev in predeluje gnojevko, se bo izdalo v okviru IPPC dovoljenja po 68. členu. Če se bo rekonstrukcija in dograditev izvedla do oktobra 2007, se to - končno stanje po rekonstrukciji in dograditvi, prikaže v IPPC vlogi, ki jo je potrebno vložiti do 31.10.2006. V primeru, da se bo rekonstrukcija in dograditev izvedla kasneje, se bo zanjo vložila nova IPPC vloga za večjo spremembo IPPC naprave v kasnejši fazi.

OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE - EMISIJE V VODE

V: Na podlagi kakšnih kriterijev si bo upravljavec javne komunale postavil mejne vrednosti za odpadno vodo, ki se spušča v javno kanalizacijo, ki se zaključuje s komunalno čistilno napravo, glede na to, da je te mejne vrednosti težko oz. nemogoče izračunati?

O <Marija Volčič>:

Uvodoma je treba pojasniti, da si upravljavec javne komunale sam ne more postaviti mejnih vrednosti za odpadno vodo, ki se spušča v kanalizacijo, saj je to v pristojnosti ARSO v okviru izdaje okoljevarstvenega dovoljenja. V tem postopku sicer sodeluje upravljavec javne kanalizacije in upravljavec komunalne ali skupne čistilne naprave, a tako, da izdela mnenje, ki je podlaga za določitev mejnih vrednosti parametrov. Mnenje izdela samo za parametre, katerih mejna vrednost ni določena v posebnih predpisih in zanje velja mejna vrednost iz priloge 2 "splošne uredbe". Predpisanih kriterijev za izdelavo mnenja ni, pač pa je treba izhajati iz tega, da je treba skladno s tehnologijo čiščenja zagotavljati ustrezno delovanje kanalskega sistema in čistilne naprave tako, da lahko zagotavljajo izpolnjevanje najmanj predpisanih mejnih vrednosti.

V: Ali je potrebno v postopku za pridobitev gradbenega dovoljenja za zamenjavo kotla (moč 525Kw) - prej kurilno olje, zdaj zemeljski plin - v hotelski kotlovnici (temperatura vode v sistemu CK je 60/80°C) pridobiti okoljevarstveno dovoljenje po uredbi, ki velja za naprave, ki imajo emisije v vode?

O <Marija Volčič>:

Uredba o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za hlajenje ter naprav za prizvodnjo pare in vroče vode (Uradni list RS, št. 28/00) velja za naprave, ki proizvajajo paro ali vročo vodo in v skladu s 3. členom iste uredbe je kotlovnica naprava, ki proizvaja:

a/ vodno paro pri tlaku, ki je višji od zračnega tlaka

b/ vročo vodo s temperaturo, ki presega 80°C

Za kotlovnico, ki proizvaja vročo vodo temperature 60/80°C, ta uredba torej ne velja in okoljevarstveno dovoljenje ni potrebno.

V: Uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Ur.l. RS, št. 47/05), je skorajda ukinila termin hladilnih vod - omenja ga samo v zvezi z obrati za ravnanje z odpadki. Ali se šteje, da so hladilne vode po novem industrijske vode, ki se obravnavajo po uredbi o napravah za hlajenje?

O <Marija Volčič>:

Uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05) ne ukinja hladilnih vod kot industrijskih odpadnih vod. V 2. členu te uredbe je v točki 13.2. definirano, da so industrijske odpadne vode tudi hladilne odpadne vode. Potrebno pa je preveriti, če določene hladilne odpadne vode zapadejo pod Uredbo o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za hlajenje ter naprav za prizvodnjo pare in vroče vode (Uradni list RS, št. 28/00).

V: Uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Ur.l. RS, št. 47/05) v svoji definiciji o komunalnih odpadnih vodah pravi, da se šteje za komunalne odpadne vode tudi industrijska voda, ki ustreza določenim pogojem. V katerih primerih to velja? Ali to - glede na to, da je ta določba v uredbi, ki ureja temeljna vprašanja - velja za vse takšne vode ne glede na dejavnost, ki se izvaja v industrijskem obratu oz. obratu storitvene dejavnosti oz. ali so tu kakšne izjeme? Ali potem za odvajanje takšne vode rabimo kakšno dovoljenje? Ali se dovoljenje nanaša

na odvajanje ali obrat oziroma čistilno napravo? Ali ima definicija vrste vode, ki se odvaja, pri tem kakšno vlogo?

O <Marija Volčič>:

Uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05) v 2. členu, v točki 13.1., definira, da se industrijska odpadna voda lahko šteje kot komunalna odpadna voda, če je po naravi in sestavi podobna odpadni vodi po uporabi v gospodinjstvu, njen povprečni dnevni pretok ne presega 15 m³/dan, letna količina 4000 m³, obremenjevanje okolja zaradi njenega odvajanja ne presega 50 PE in pri kateri za nobeno od nevarnih snovi letna količina ne presega količine nevarnih snovi, določene v prilogi 3 iste uredbe. Da se industrijska odpadna voda lahko uvrsti v komunalno odpadno vodo, morajo biti izpolnjeni vsi kriteriji.

V: V podjetju imamo okrog 20 oljnih lovilcev, ki, kolikor vemo, niso izdelani v skladu s standardom SIST EN 858-2, kot to zahteva Uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Ur.l. RS, št. 47/05). Ker oljnih lovilcev ne moremo ponovno izdelati ali sanirati prej kot v nekaj letih, nas zanima, ali moramo te oljne lovilce res urediti po tem standardu ali pa jih - v nasprotnem primeru - zasujemo, saj uredba od nas ne zahteva, da si odvajanje iz dvorišča speljemo čez oljne lovilce, prav tako teh zahtev nima naš občinski akt.

O <Marija Volčič>:

Vprašanje ni jasno definirano in so podatki precej splošni, zato ni možno konkretno odgovoriti. Najprej je potrebno vedeti, katere odpadne vode (industrijske ali padavinske) se na teh lovilcih olj čistijo. Preveriti je potrebno, če za omenjene lovilce olj velja 16. člen Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05) in za njih ni potrebno pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja. Za točen odgovor bi potrebovali več podatkov.

V: Kakšni so nadaljni ukrepi in postopki oziroma kaj se bo zgodilo, če obstoječa komunalna čistilna naprava ne obratuje v skladu s predpisi (prekoračenje mejnih vrednosti parametrov za izpust) in posledično za to napravo ne bo mogoče pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja?

O <Marija Volčič>:

Če neka komunalna čistilna naprava ne obratuje v skladu s predpisi, je potrebno v vlogi navesti, kako bo upravljavec čistilne naprave ukrepal, da bo ta delovala v skladu s predpisi. V 7. odstavku 15. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05) je določeno, da se izdajo okoljevarstvenega dovoljenja zavrne, če iz k vlogi priložene dokumentacije sledi, da upravljavec naprave ne more zagotoviti izpolnjevanje pogojev za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja. Za konkreten odgovor bi bilo potrebnih več podatkov.

V: Kdaj je potrebno pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za emisije v vode za komunalno čistilno napravo - pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja, pred pričetkom gradnje ali pred izdajo uporabnega dovoljenja?

O <Marija Volčič, mag. Adrijana Viler Kovačič>:

Za novo komunalno čistilno napravo je potrebno pridobiti okoljevarstveno dovoljenje pred pričetkom gradnje. Za tolmačenje gradbene zakonodaje, kamor sodi tudi izdajanje gradbenih dovoljenj, ni pristojna ARSO, pač pa Ministrstvo za okolje in prostor. Odločitev o tem, ali mora investitor pridobiti okoljevarstveno dovoljenje pred izdajo gradbenega dovoljenja, je v rokah organa, ki izdaja gradbeno dovoljenje, zato predlagamo, da se za odgovor na to vprašanje zaprosi Ministrstvo za okolje in prostor.

V: Na površini cca 15 ha tlakovanih in pozidanih površin se nahaja več družb (podjetij), vendar je lastnik celotne površine 1 družba, so pa 4 družbe, ki imajo na tej površini okoli 20 oljnih lovilcev, skozi katere odteka padavinska odpadna voda. Lovilci so speljani prek iztokov (na površini jih je 6) v vodotok. Ali mora OVD pridobiti lastnik za celotno površino? Ali je potrebno vložiti vlogo do 10.10.2006? Družba, ki je lastnik te

površine, nima (industrijskih) odpadnih vod speljanih v površinske vode ali kanalizacijo, temveč v zaprt krogotok.

O <Marija Volčič>:

Za konkreten odgovor bi potrebovali več podatkov, na splošno pa velja, da se okoljevarstveno dovoljenje izdaja upravljavcu naprave, kar pomeni tudi več družbam. Če gre res samo za padavinske odpadne vode, je najprej za vsakega upravljavca potrebno dobiti podatek o prispevnem območju (velikost v ha). Če prispevno območje ne presega 3 ha, okoljevarstvenega dovoljenja v skladu s 16. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05) ni potrebno pridobiti. V kolikor pa je prispevno območje večje od 3 ha, je okoljevarstveno dovoljenje potrebno. Vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja morajo obstoječi upravljavci vložiti na ARSO do 10.10.2006.

OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE - ODPADKI

V: Zakaj je potrebno za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo odpadkov v Načrtu ravnanja z odpadki navajati imena prevzemnikov (predelovalcev oz. odstranjevalcev) posameznih vrst predelanih odpadkov, če pa na trgu velja pravilo "kdo da več"? Ali ni dovolj, da se navede, da morajo prevzemniki predelanih odpadkov imeti ustrezna oz. veljavna okoljevarstvena dovoljenja za predelavo oz. odstranjevanje odpadkov?

O <Brigita Šarc>:

V Načrtu ravnanja z odpadki v točki »Ravnanje s preostanki odpadkov po izvedeni predelavi ali odstranjevanju« se navaja način ravnanja, katerega bo predelovalec oz. odstranjevalec zagotavljal za preostanke odpadkov po predelavi. Ker pa mora vloga vsebovati podatke in dokazila, da se bo predelava izvajala na predpisan način, mora biti k vlogi preložen tudi podatek o tem, kje bo zagotovljeno ravnanje s preostanki po predelavi/odstranjevanju, zato se preverja, kje ima stranka zagotovljeno ravnanje z preostanki po predelavi in je to stvar ugotovitvenega postopka, v sam izrek okoljevarstvenega dovoljenja pa se ne zapiše, komu mora stranka predati preostanke po predelavi.

V: Planski dokumenti, ki so se sprejemali v preteklosti, ne predvidevajo namenske rabe prostora za predelavo/odstranjevanje odpadkov (npr. gradbenih odpadkov), večinoma pa novi planski dokumenti še niso sprejeti. Ta dejavnost v Sloveniji torej skoraj ni mogoča. Kako v tak prostor umestiti predelavo odpadkov? Na kakšni osnovi se dovoljuje predelava odpadkov v rudarskem prostoru, ko pa tudi za rudarski prostor tovrstna namembnost ni opredeljena?

O <Brigita Šarc>:

V ugotovitvenem postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja se ne ugotavlja namembnost prostora. Iz predloženega uporabnega dovoljenja mora biti razvidno, da le-to izkazuje izpolnjevanje okoljevarstvenih zahtev za predelavo/odstranjevanje odpadkov.

V kolikor se pridobiva okoljevarstveno dovoljenje pred pričetkom gradnje, se v ugotovitvenem postopku preverja izpolnjevanje okoljevarstvenih zahtev, pri čemer se uporablja za pomoč pri odločanju tudi podatke iz predložene lokacijske informacije.

Predelava odpadkov v rudarskih prostorih se dovoljuje, če je:

- za predmetni rudarski prostor pridobljena koncesija,
- izdelan rudarski projekt, v katerem je določeno, ali je dejavnost predelave odpadkov dopustna dejavnost, ki se lahko izvaja znotraj rudarskega prostora; rudarskemu projektu mora biti priložena tudi revizija projekta,
- dovoljenje za izvajanje del skladno s predpisi s področja rudarstva.

V: Kakšen je postopek uvrščanja odpadka na zeleno, rumeno oz. rdečo listo za izvoz odpadkov?

O <Brigita Šarc>:

Kadar se uvršča odpadke na t.i. zeleno, oranžno ali rdečo listo, se pri tem govori o seznamu odpadkov iz aneksa II (zeleno lista), III (oranžna lista) in IV (rdeča lista) Uredbe Sveta št. 259/93

oz. bolj poznanem kot OECD seznam odpadkov.

Zadnja verzija teh list se nahaja v Odločbi komisije dne 24. novembra 1999 št. 1999/816/ES o prilagoditvi prilog II, III, IV in V k Uredbi Sveta (EGS) št. 259/93 o nadzorovanju in kontroli pošiljak odpadkov znotraj Evropske skupnosti, v njo in iz nje v skladu s členom 16(1) in členom 42(3).

Pomembno je vedeti, da se na navedene liste odpadkov odpadke razvršča le:

- kadar gre za čezmejno premeščanje odpadkov (iznos iz RS, vnos v RS ali tranzit preko RS) in
- so odpadki namenjeni za predelavo.

V kolikor se odpadke premešča preko meja z namenom odstranjevanja, se le-teh ne razvršča skladno z navedenimi listami.

Za razvrščanje odpadka glede na navedene liste je potrebno o odpadku, ki se ga razvršča, vedeti:

- za kateri odpadek gre in
- ali ta odpadek izkazuje kakšne nevarne lastnosti in ali je čista snov ali
- je pomešan s čim drugim (npr. ali gre le za odpadne gume ali za mešanico npr. odpadnih gum - železo ...).

Ko so o odpadku pridobljeni osnovni podatki, je postopek razvrščanja sledeči:

- Pregleda se OECD seznam odpadkov ter se skuša ugotoviti, ali za ta odpadek obstaja koda na seznamu, katere naziv ustreza odpadku (npr. odpadne gume - GK 030; odpadno železo v kosih - GA 430; mulj iz čistilnih naprav - AC 270).
- V kolikor koda obstaja, se šteje, da je odpadek razvrščen. V tem primeru je nadaljnji postopek odvisen od dejstva, na kateri listi se ta koda nahaja. Od vrste liste je odvisno, ali je za čezmejno premeščanje tega odpadka potrebno pridobiti dovoljenje ali ne, oziroma, ali je pošiljanje prepovedano ali ne. Postopek je odvisen tudi od tega, v katero državo gre odpadek v primeru iznosa na predelavo.
- V kolikor se odpadka ne da ustrezno razvrstiti na omenjene liste oziroma se ne najde ustrezne kode, se šteje, da je odpadek nerazvrščen. Za nerazvrščene odpadke velja člen 10 Uredbe Sveta št. 259/93 - veljajo enaki postopki, kot če bi bil razvrščen na rdečo listo - zato je potrebno pridobiti ustrezna dovoljenja za čezmejno premeščanje.
- V kolikor pa gre za mešanico odpadkov in za to mešanico na samem seznamu ne obstaja posebna koda (mešanico npr. odpadnih gum - železo), se prav tako smatra, da gre za nerazvrščeni odpadki, zato tudi za ta odpadki velja člen 10 Uredbe 259/93.

Pomembno je vedeti, da je vedno potrebno upoštevati tudi preambulo k obema listama pri razvrščanju odpadkov na navedene liste, še zlasti v primerih, ko se odloča o razvrstitvi odpadkov, ki bi se jih prvotno lahko uvrstilo na zeleno ali oranžno listo.

Primer: Želeli bi razvrstiti odpadki - odpadne gume, onesnažene z odpadnim oljem. V kolikor bi se razvrščalo le odpadne gume, bi le-te lahko razvrstili na zeleno listo. Ker pa so te gume onesnažene z odpadnim oljem in v kolikor so onesnažene do te mere, da izkazujejo nevarne lastnosti, jih ni moč razvrstiti na zeleno listo, pač pa se mora poiskati razvrstitev na oranžni ali rdeči listi. V kolikor pa jih ni moč razvrstiti niti na ti dve listi, se šteje, da jih ne moremo uvrstiti pod nobeno od že navedenih kod, skratka, da so nerazvrščene. Zato za čezmejno premeščanje tega odpadka na predelavo velja člen 10 Uredbe Sveta št. 259/93 in je potrebno pridobiti dovoljenje.

V: Če podjetje uporablja odpadke kot surovino, ali se morajo registrirati kot predelovalci odpadkov, oziroma, kaj če je njegova surovina sekundarni odpadki?

O <Brigita Šarc>:

Če podjetje uporablja odpadki kot surovino, je predelovalec odpadkov, kar pomeni, da si mora za opravljanje dejavnosti predelave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za predelavo odpadkov na napravi, ne glede na to, ali je njegova surovina »sekundarni« odpadki.

V: Investitor si je pridobil okoljevarstveno dovoljenje (OVD) za kompostarno na območju kompleksa nekdanje živinorejske farme (dva velika hleva in površine v okolici hlevov - skupaj cca 2,5 ha). Hleva imata uporabno dovoljenje za živinorejo. Pred izdajo OVD ni bil pridobljen PVO. Ali je potrebno pred pričetkom obratovanja kompostarne pridobiti spremembo namembnosti po ZGO za objekte in površine okoli hlevov za namen predelave odpadkov, to je kompostarne?

O <Brigita Šarc>:

Vprašanje o spremembi namembnosti se nanaša na zakonodajo o graditvi objektov, ki ni vsebina tega seminarja in niti ne v pristojnosti ARSO, zato predlagamo, da se vprašanje zastavi na MOP, Direktorat za prostor.

OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE - EMISIJE V ZRAK

V: Mala kurilna naprava je tudi vir emisij snovi v zrak - ali je zanjo potrebno pridobiti okoljevarstveno dovoljenje? Kako se odločiti, katera naprava (ki ni IPPC zavezanec) ga rabi/ne rabi glede na to, da to ni nikjer predpisano, jasno je samo, katera naprava rabi IPPC dovoljenje?

O <Jurij Fašing>:

Mala kurilna naprava ne potrebuje okoljevarstvenega dovoljenja.

Okoljevarstveno dovoljenje s področja zraka zaenkrat potrebujejo le naprave, za katere je z že sprejetimi uredbami določeno, da ga potrebujejo. Takšne naprave so:

- naprave, v katerih se uporabljajo organska topila, ki so opredeljene v uredbi MV_HOS (naprave, ki sodijo v eno izmed 19 dejavnosti navedenih v Prilogi 1 uredbe MV_HOS, če je uporaba hlapnih organskih spojin večja od najmanjše letne porabe organskih topil, določene v I. delu priloge 2a uredbe MV_HOS),
- naprave, v katerih se uporabljajo halogenirana organska topila, ki so opredeljene v uredbi MV_HHOS (naprave, ki za ekstrahiranje ali površinsko čiščenje uporabljajo halogenirana hlapna organska topila ali pa imajo dejavnost kemičnega čiščenja),
- naprave, v katerih se uporablja azbest ali se obdelujejo izdelki, ki vsebujejo azbest in objekti, namenjeni razvrščanju, obdelavi, predelavi ali skladiščenju azbestnih odpadkov, razen skladišč trdno vezanih azbestnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, ki vsebujejo azbest, ki so opredeljene v Uredbi o emisiji azbesta v zrak in pri odvajanju industrijske odpadne vode iz naprav, v katerih se uporablja azbest (UL RS, št. 117/05).

V: Ali je okoljevarstveno dovoljenje za napravo z emisijami v zrak potrebno pridobiti pred uporabnim dovoljenjem?

O <Jurij Fašing>:

Iz vprašanja sodeč gre za novo napravo (torej ne obstoječo). Za take naprave načeloma velja, da je treba okoljevarstveno dovoljenje pridobiti ne samo pred izdajo uporabnega dovoljenja, pač pa mnogo prej, to je pred samo gradnjo, razen če posamezen predpis ne določa kako drugače (na primer v Uredbi o mejnih vrednosti emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila, je v posebej določenih primerih določen rok v 33. členu).

V: Ali je smrad iz naprave (npr. javne kuhinje, ki ob 6. uri zjutraj praži čebulo) šteti za emisijo v zrak in kako zagotoviti zmanjšanje »onesnaževanja«?

O < Jurij Fašing >:

Smrad iz naprave je sicer mogoče šteti kot emisijo v zrak, vendar pa trenutno zakonodaja še ne ureja tega področja. Ker ni kriterijev za določitev, ali se določen smrad šteje za čezmerno onesnaževanje ali ne, tudi ni podanih inštrumentov za zagotovitev zmanjšanja onesnaževanja.

OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE - HRUP

V: Kakšen je postopek določitve mejnih vrednosti hrupa, če za določeno območje ni izvedena delitev v cone?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič, mag. Benjamin Lukan>:

Mejne vrednosti kazalcev hrupa so za posamezna območja varstva pred hrupom določene v prilogi 1 Uredbe o mejnih vrednosti kazalcev hrupa v okolju. Vprašanje se pa verjetno nanaša na to, kako se ocenjujejo kazalci hrupa, če v prostorskih aktih območja varstva pred hrupom (cone) niso eksplicitno definirana oziroma opredeljena. Naj pri tem poudarimo, da zahteve po taki opredelitvi v prostorskih aktih ne okoljska in niti ne prostorska zakonodaja nimata, čeprav bi bila zelo dobrodošla. V primerih torej, ko območja varstva pred hrupom niso določena v prostorskih aktih,

je pri ocenjevanju ravni hrupa na posameznem območju varstva pred hrupom treba izhajati iz površine namenske rabe prostora, ki pa v prostorskem aktu zagotovo je opredeljena.

V: Gradbišče je tudi vir hrupa - Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju ne pojasnjuje, ali je tudi zanj potrebno pridobiti okoljevarstveno dovoljenje?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič, mag. Benjamin Lukan>:

Uredba o mejnih vrednosti kazalcev hrupa v okolju neposredno res ne pojasnjuje, ali bi bilo treba za gradbišče pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, pač pa je treba pri tolmačenju te zahteve izhajati iz tega, kaj je vir hrupa. Po omenjeni uredbi ni vsako gradbišče vir hrupa, pač pa je to le nezagrajeno ali nepokrito gradbišče. Glede na to, da mora upravljavec vira hrupa za njegovo obratovanje pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, bi se torej moral ta akt pridobiti za obratovanje tistega gradbišča, ki je nezagrajen oziroma nepokrit. Vendar pa gradbena zakonodaja, ki določa način urejanja gradbišč, skorajda ne dopušča možnosti odprtega gradbišča, zato bodo primeri, ko bi bilo treba za gradbišča pridobiti okoljevarstveno dovoljenja, zelo redki.

V: Kaj natančno pomeni »nezagrajeno ali neprekruto gradbišče« v Uredbi o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju? Ali to pomeni, da gradbišče, zagrajeno z gradbiščno ograjo višine npr. 2m, ni vir hrupa?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič, mag. Benjamin Lukan>:

Na to vprašanje je bilo delno odgovorjeno že z odgovorom na prejšnje vprašanje. Naj tu dodamo še, da Pravilnik o načinu označitve in organizaciji ureditve gradbišča, o vsebini in načinu vodenja dnevnika o izvajanju del in o kontroli gradbenih konstrukcij na gradbišču ne predpisuje natančne višine gradbiščne ograje, pač pa zahteva le, da je treba gradbišče pred začetkom del ograditi oziroma zavarovati, odvisno od konkretnega primera.

V: Ali bo moral vsak gostinski lokal, ki ima v letnem času poleg lokala nepokrito teraso, ki je opremljena tudi z zvočniki za glasbo, pridobiti okoljevarstveno dovoljenje?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič, mag. Benjamin Lukan>:

Zabavišni ali gostinski lokal v nezagrajenem ali neprekrtem prostoru, ki uporablja zvočne naprave, je vir hrupa, za katerega je potrebno pridobiti okoljevarstveno dovoljenje. Upravljavci obstoječih tovrstnih virov hrupa bodo morali to dovoljenje pridobiti do 31.12.2009.

V: Objekt (ventilator), ki obratuje konstantno, je lociran znotraj območja, kjer je več virov hrupa, katerih lastnik je druga družba (IPPC zavezanec). Virov hrupa ne smemo izklapljati. Kako lahko v tem primeru zaprosimo za okoljevarstveno dovoljenje za objekt - ventilator, če hrupa ni mogoče izločiti oz. definirati? Izmerjen je le skupni hrup.

O <mag. Adrijana Viler Kovačič, mag. Benjamin Lukan>:

Glede na to, da je ventilator vir hrupa, mora njegov upravljavec pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, razen če ne gre za izjemo po 15. členu Uredbe o mejnih vrednosti kazalcev hrupa v okolju. Pri tem ni pomembno vprašanje, ali se ta hrup da izločiti ali ne, pač pa se to vprašanje lahko postavi pri ocenjevanju kazalcev hrupa oziroma izvajanju obratovalnega monitoringa. Vendar pa pri tem lahko povemo, da tudi omenjena situacija ne predstavlja nobene ovire za pravilno in ustrezno ocenjevanje po metodah, ki jih dopušča Uredba o mejnih vrednosti kazalcev hrupa v okolju (na primer izklapljanje tega ventilatorja, meritve v njegovi neposredni bližini ali iz podatkov o zvočni moči tega ventilatorja).

NARAVOVARSTVENI POGOJI / SOGLASJA

V: Ali je izdelovalec odloka za LN dolžan v celoti upoštevati izsledke elaborata za presojo na varovana območja? Pojavlja se namreč problem z umestitvijo daljinskih in tudi posrednih vplivov in s tem omilitvenih ukrepov. Predvsem se daljinski vpliv pogosto nahaja izven meje LN, tako je tudi izvajanje omilitvenih ukrepov predvideno izven meje LN.

Ali mora izdelovalec LN pri pripravi odloka upoštevati omilitvene ukrepe za daljinske

vplive, čeprav se ti ne nahajajo na območju LN?

Kdo pregleda, ali so v odloku navedeni/upoštevani vsi omilitveni ukrepi iz presoje vplivov na varovana območja (izdelovalec elaborata največkrat odloka ne dobi za vpogled, ker je ponavadi le podizvajalec za segment narave)?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič>:

Vprašanje presega okvire seminarja, poleg tega se nanaša na zakonodajo urejanja prostora. Ker ARSO ni pristojna za pripravo odgovora, predlagamo, da se vprašanje naslovi na MOP, Direktorat za prostor.

UPRAVLJANJE Z VODAMI

V: Ali s porušitvijo objekta v vplivnem območju vodotoka investitor izgubi pravico do nadomestne gradnje?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič>:

Če se vprašanje nanaša na posege na priobalnem zemljišču (zakonodaja upravljanja z vodami ne pozna pojma vplivnega območja), na katerih so prepovedane določene gradnje, je treba najprej povedati, da so na priobalnem zemljišču dovoljene le tiste gradnje, ki so opredeljene v 37. členu ZV-1 (na primer gradnje za izvajanje vodne pravice, gradnje objektov javne infrastrukture). Za objekte, ki niso navedeni v 37. členu (na primer stanovanjske stavbe), pa velja, da investitorji lahko nadaljujejo z njihovo gradnjo, če jim je bilo gradbeno dovoljenje izdano pred uveljavitvijo ZV-1 (avgust 2002); obstoječe stavbe pa se na teh zemljiščih lahko le rekonstruirajo, adaptirajo ali obnavljajo, vendar le, če se pri tem bistveno ne spremeni namembnost in velikost objekta.

Vodne pravice - koncesije in vodna dovoljenja

V: Katera soglasja so potrebna za gradnjo male hidroelektrarne (MHE)? Kakšen je postopek pridobitve soglasja za poseg v vodni svet? Za gradnjo MHE je potrebno pridobiti vodno pravico v obliki vodnega dovoljenja - ali to dovoljenje vsebuje tudi »vodno soglasje« ali pa je vseeno treba pridobiti »informacijo o pogojih gradnje« in »vodno soglasje«? Kakšen je vrstni red?

O <Gordana Kerekeš>:

Glede na temo seminarja so odgovori osredotočeni na zakonodajo o upravljanju z vodami. Ta konkretno »soglasja za poseg v vodni svet« ne omenja, pač pa druge oblike upravnega dovoljevanja. Za rabo vode za proizvodnjo električne energije Zakon o vodah predvideva pridobitev koncesije, če gre za hidroelektrarno, ki bo priključena na javno električno omrežje, oziroma vodnega dovoljenja, če gre za hidroelektrarno, ki ne bo neposredno priključena na javno električno omrežje. Torej je treba, v primeru zatinteresanosti za gradnjo mHE, najprej pridobiti vodno pravico, to je koncesijo ali vodno dovoljenje (ki pa ne vsebuje vodnega soglasja). S pridobitvijo koncesije – odločbe Vlade o izbiri koncesionarja oz. vodnega dovoljenja s strani Agencije RS za okolje - lahko investitor prične s postopkom pridobivanja projektnih pogojev (informacije o pogojih gradnje, ki lahko vpliva na vodni režim), vodnega soglasja in na koncu gradbenega dovoljenja, pred pričetkom rabe vode pa mora še skleniti koncesijsko pogodbo.

V: Ali se lahko na območju, ki se oskrbuje s pitno vodo iz posameznih zasebnih zajetij, ki pokrivajo 5-8 stanovanjskih hiš, predvidi za novogradnjo enostanovanjske stavbe oskrba prek lastne kapnice oz. kakšen je postopek, da novogradnja pridobi možnost priključitve na eno od teh razpoložljivih zajetij, ki že imajo vodno dovoljenje?

O <Gordana Kerekeš>:

V primeru, da gre za novogradnjo stanovanjske hiše na območju, kjer je možna priključitev na javni vodovod oz. če gre za poselitveno območje, ki se bo moralo opremiti z javnim vodovodom v skladu s Pravilnikom o oskrbi s pitno vodo, ni dovoljena oskrba s pitno vodo kot lastna oskrba. Možnost oskrbe s kapnico ni zakonsko urejena, kar pomeni, da takšne rabe ni mogoče prepovedati, drugo vprašanje pa je, ali takšna voda ustreza za pitje. Investitor novogradnje mora v primeru, da gre za območje, kjer v tem trenutku ni zagotovljena oskrba s pitno vodo kot storitev javne službe, podati vlogo na Agencijo RS za okolje za izdajo

vodnega dovoljenja, ker o rabi vode odloča država in ne lastniki vodovoda. V tem postopku agencija pridobi vse strokovne in prostorske podatke in mnenja glede vprašanja, ali je možno oz. ali izdatnost vodnega vira zadošča za oskrbo še enega gospodinjstva.

V: Ali lahko lastnik rezervoarja (vaški vodovodni odbor) zavrne priključitev objekta na vaški vodovod? Ali mora tak vodovod že razpolagati z vodnim dovoljenjem?

O <Gordana Kerekeš>:

Lastniki vodovoda, v tem primeru verjetno gre za zasebni vodovod, ne smejo brez strokovno-tehničnih argumentov zavrni priključitev objekta. Predvsem se je treba zavedati, da o rabi vode odloča država in ne lastniki vodovoda, zato mora vsak novi objekt oz. njegov lastnik postopek priključitve začeti tako, da najprej poda vlogo za izdajo vodnega dovoljenja na Agencijo RS za okolje. V ta postopek se vključujejo tudi imetniki vodne pravice na istem vodnem viru kot stranski udeleženci v postopku, vendar izključno zaradi odločanja o možnostih rabe vode.

Pri večini obstoječih vaških vodovodih bo treba, skladno s Pravilnikom o oskrbi s pitno vodo, preveriti število oseb, priključenih na ta vodovod, in v primeru, da gre za oskrbo več kot 50 oseb oz. za letno povprečno porabo vode več kot 10 m³, izdati vodno dovoljenje pristojni občini in ne lastnikom objektov, ki se oskrbujejo in ki so lastniki tega vodovoda, ker gre za oskrbo s pitno vodo, ki se mora izvajati kot storitev javne službe. V tem primeru bo o priključku odločala občina oz. njena gospodarska javna služba oskrbe s pitno vodo. Prav tako se bo v teh postopkih vključevala pristojna občina in se bo v skladu z 31. čl. Pravilnika, v primeru, da občina še nima vzpostavljenih pogojev za prevzem obravnavanega vaškega vodovoda, vodno dovoljenje izdalo lastnikom stavb priključenih na vaški vodovod z veljavnostjo najdlje do 31.12.2015.

V: Ali je dopustno, da se novemu lastniku objekta, ki je priključen na vaški vodovod, zaračuna prispevek 250.000 SIT v primeru, da želi ta objekt obnoviti, priključek pa se ne spreminja?

O <Gordana Kerekeš>:

Na to vprašanje ne moremo podati odgovora, saj to spada v občinsko pristojnost. Vsekakor pa menimo, da ni pravično, da se za obstoječi objekt zaračuna priključitev dvakrat, če se ne spreminjajo tehnični pogoji priključka.

V: Zakon o vodah v 125. členu določa, da je treba pridobiti vodno dovoljenje za neposredno rabo vode za pristanišče, če je investitor oseba javnega prava, po 136. členu istega zakona pa koncesijo za rabo vode za pristanišče, če je investitor oseba zasebnega prava.

Lastnica zemljišč in pristaniške infrastrukture v koprskem tovornem pristanišču je Republika Slovenija. Skladno z določili 32. člena Pomorskega zakonika in 3. člena Uredbe o podelitvi koncesije za upravljanje, vodenje, razvoj in redno vzdrževanje pristaniške infrastrukture v koprskem tovornem pristanišču je poleg grajenih obal, valolomov, pristopov na pomole, naprav za privezovanje in drugih objektov ter naprav, ki jih določata navedena člena predpisov, del pristaniške infrastrukture tudi akvatorij. Nadalje Pomorski zakonik v 997. členu in omenjena uredba v 5. členu določata, da se prva koncesija za upravljanje, vodenje, razvoj in redno vzdrževanje pristaniške infrastrukture v koprskem tovornem pristanišču podeli brez javnega razpisa osebi zasebnega prava, ki je opravljala te dejavnosti na dan uveljavitve Pomorskega zakonika, to je Luka Koper, d.d.

Ali bo torej potrebno v primeru koprskega tovornega pristanišča podeliti dve koncesiji - eno za akvatorij po Zakonu o vodah ter drugo za preostalo pristaniško infrastrukturo po Pomorskem zakoniku? Kako oziroma na podlagi kakšnih dovoljenj naj Luka Koper, d.d., gradi nove obale do trenutka podelitve koncesije, saj je znano, da za Luko Koper, d.d., koncesijska pogodba še ni sklenjena in v kratkem tega ni pričakovati.

O <Gordana Kerekeš>:

Na podlagi Zakona o vodah je za neposredno rabo voda za potrebe pristanišča treba pridobiti vodno pravico in sicer: koncesijo v primeru, če je investitor pristanišča oseba zasebnega prava (136. čl. ZV-1) oz. vodno dovoljenje, če je investitor oseba javnega prava (125. čl. ZV-1). Ker je Luka Koper pravna oseba zasebnega prava, je treba izhajati iz 136. čl. Zakona o vodah, kar pomeni,

da je treba za rabo morja za potrebe tovornega pristanišča Luke Koper pridobiti koncesijo, ne glede na dejstvo, da je pristaniška infrastruktura v lasti Republike Slovenije. Odgovor na vprašanje, kako naj Luka Koper gradi nove obale, je naslednji: gradbeno dovoljenje za objekte, ki so povezani z izvajanjem vodne pravice, se lahko izda le po predhodno pridobljeni vodni pravici. Luki Koper predlagamo, da (v kolikor to še ni storila) čimprej poda pobudo za podelitev koncesije na podlagi ZV-1 in sicer na Ministrstvo za okolje in prostor, Dunajska 48, Ljubljana, ker se bo le na ta izkazan način o zainteresiranosti začel proces odločanja o vodni pravici. Pri tem naj povemo še, da so na Inštitutu za vode že pripravili strokovne podlage, potrebne za določitev območja vodne pravice obstoječih objektov pristaniške infrastrukture, kar je predpogoj za odločanje. Za nova območja je poleg strokovnih podlag treba preveriti tudi prostorske akte oz. je za območje morskoga dobra treba sprejeti ustrezen državni prostorski akt.

Projektne pogoji in vodna soglasja

V: Zakaj veljajo za izdajo projektnih pogojev in vodnega soglasja roki po ZV-1, čeprav je novejši zakon ZGO-1 določil krajše roke?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič>:

Roke za izdajo projektnih pogojev in soglasij je načelno določil ZGO-1 v svojem 50. členu, pri čemer pa je tudi eksplicitno nakazal možnost drugačnih rokov, če bi za posamezno vrsto objekta poseben zakon določal drugače. Med temi zakoni je tudi ZV-1, ki pri opredeljevanju vrste objektov (posegov), za katere je treba pridobiti vodno soglasje, določa tudi poseben rok za izdajo tega soglasja, ki je 60 dni po prejemu popolne vloge.

V: Ali je analizo tveganja za onesnaženje vodnega telesa potrebno izdelati tudi za posege na vodovarstvenih območjih virov pitne vode režima 3 in 4 (po občinskih odlokih)?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič>:

Analizo tveganja je treba narediti le za posege, ki jih predvidevajo uredbe vlade o določitvi vodovarstvenih pasov, ki so bile sprejete na podlagi ZV-1 (torej ne za območja varstvenega pasu virov pitne vode, ki so jih sprejele občine po ZV).

V: Na podlagi katerega pravnega akta je potrebno k vlogi za pridobitev vodnega soglasja priložiti dokazilo o pravici graditi na vodnem ali priobalnem zemljišču?

O <mag. Adrijana Viler Kovačič>:

K vlogi za pridobitev vodnega soglasja ni treba priložiti dokazila o graditi na vodnem ali priobalnem zemljišču, tega se neposredno v postopku niti ne zahteva, saj je to institut s področja graditve objekta. Če pa se je vprašanje nanašalo na obveznost sklenitve služnostne pogodbe po Stvarnopravnem zakoniku pred izdajo vodnega soglasja, ki se skladno s predpisi o graditvi objektov šteje kot pravica graditi v postopku pridobivanja gradbenega dovoljenja, naj povemo, da zakonodajca s področja upravljanja z vodami sicer neposredno ne določa, da bi bilo treba vlogi za pridobitev vodnega soglasja priložiti služnostno pogodbo. To pa ne pomeni, da take zahteve ne bi bilo mogoče postaviti. ARSO ima namreč poleg statusa soglasodajalke tudi status upravljavke vodnih in priobalnih zemljišč v lasti Republike Slovenije in kot slednja varuje interese lastnika tako, da lahko kakorkoli pogojuje stvarnopravno ureditev stanja v primeru, da bi nekdo želel posegati na zemljišče, ki je njena last. Zahteva, da se to uredi še pred izdajo vodnega soglasja, je njena legitimna pravica, ki izhaja iz lastninskostvarnega upravičenja in ni v nasprotju s pozitivno zakonodajo. Ker je pri izdaji vodnega soglasja treba ugotoviti, ali so projektne pogoji upoštevani in če ti projektne pogoji oziroma informacija o pogojih gradnje, ki vpliva na vodni režim, določa obveznost sklenitve služnostne pogodbe pred izdajo vodnega soglasja, vodnega soglasja ni mogoče izdati, če bi se ta zahteva ne izpolnila pred njegovo izdajo. S tako ureditvijo stranka pa ni oškodovana, saj v nobenem primeru ne more pridobiti gradbenega dovoljenja oziroma graditi brez predhodne sklenitve služnostne pogodbe.